

Art. 217. § 1. Kto uderza człowieka lub w inny sposób narusza jego nie-tykalność cielesną, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do roku.

Konkluzja opinii powinna brzmieć: „Stwierdzone obrażenia nie powodują naruszenia czynności narządów ciała lub rozstroju zdrowia”.

Niejednokrotnie opiniujący ma bardzo duże trudności w określeniu trwania dysfunkcji – powyżej czy poniżej siedmiu dni w momencie, kiedy badanie przeprowadzone jest bezpośrednio po zdarzeniu i nie do końca możliwa jest ocena rokowania. Typowym przykładem takich trudności jest między innymi stłuczenie okolicy dużego stawu. Wtedy nie ma konieczności wydawania opinii niezwłocznie. Można ją wydać po badaniu kontrolnym przeprowadzonym na przykład w 7. czy 8. dniu po zdarzeniu, a w przypadkach opiniowania o skutkach opisanych w art. 156 k.k. dopiero po zakończeniu leczenia.

Prawnokarna ocena skutków doznanych urazów dotyczy bardzo często ludzi, którzy ich doznali w wyniku wypadków komunikacyjnych, o których mowa w art. 177 k.k.:

Art. 177. § 1. Kto, naruszając, chociażby nieumyślnie, zasady bezpieczeństwa w ruchu lądowym, wodnym lub powietrznym, powoduje nieumyślnie wypadek, w którym inna osoba odniosła obrażenia ciała określone w art. 157 § 1, podlega karze pozbawienia wolności do lat 3.

§ 2. Jeżeli następstwem wypadku jest śmierć innej osoby albo ciężki uszczerbek na jej zdrowiu, sprawca podlega karze pozbawienia wolności od 6 miesięcy do lat 8.

zawierającym bezpośrednie odniesienie do treści wcześniej omawianych artykułów.

Art. 157a.

§ 1. Kto powoduje uszkodzenie ciała dziecka poczętego lub rozstrój zdrowia zagrażający jego życiu, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2.

§ 2. Nie popełnia przestępstwa lekarz, jeżeli uszkodzenie ciała lub rozstrój zdrowia dziecka poczętego są następstwem działań leczniczych, koniecznych dla uchylenia niebezpieczeństwa grożącego zdrowiu lub życiu kobiety ciężarnej albo dziecka poczętego.

§ 3. Nie podlega karze matka dziecka poczętego, która dopuszcza się czynu określonego w § 1.

Przesłanką do wprowadzenia tego artykułu były zapisy zawarte w Konwencji o prawach dziecka uznające prawo dziecka do możliwie najlepszego stanu zdrowia. Kolejną przesłanką było zapewnienie kobietom prawa do właściwej opieki prenatalnej.